

Palúčanský zvon

VIANOCE
2020

Iba raz!

Iba raz sa stretlo
nebo so zemou,
aby bolo svetlom,
čo bývalo tmou.

Bez iskrenia mrakov,
s hviezdou, ktorá z hviezd
zanôtila slákom
pre anjelskú zvesť,

čo na krídlach zlietla
zo sna budiť zem.
Ohňostrojom svetla
malý Betlehem.

Malý v očiach sveta,
veľký v svätý čas,
keď to Božie dieťa
prišlo na pretras.

Senzácia novín,
či hit médií?
Rozozvučať zvony?
Na čin meniť sny?

Jediný raz iba,
len jediný raz
zaznel celým svetom
z jaslí detský hlas.

K Betlehemu zase
stúpa tisíc nôh.
Nech nám nezahasne,
čo v nás zažal Boh!

Ladislav Fričovský

Modlitba

Pane, Bože a Otče, Ty si temnosť noci prežiaril svetlom spásy a nového života v Ježišovi Kristovi, narodenom Spasiteľovi. Ty si prišiel potešiť smutných, pozdvihnúť klesajúcich, obohatiť biednych, naplniť novou nádejou bezradných a pochybujúcich, vštepiť lásku, darovať pokoj, naplniť tento svet leskom svojej slávy. Prosím Ťa, príd' aj ku mne. Príd' do môjho života a urob ma svetlom. Svoj pokoj vlož do môjho srdca a obohať ma svojimi nebeskými darmi. Daj, aby radostná zvesť spasenia prenikla do všetkých končín tejto zeme. Amen.

Hymna lásky a Vianoce

Keby som si svoj dom dokonale vyzdobil jedľovými vetvičkami, blikajúcimi svetielkami a vyhrávajúcimi zvončekmi, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím - iba dekoratórom.

Keby som sa namáhal v kuchyni a piekol kilá vianočných keksov, labužníckych maškrt a keby som k jedlu prestrel nádherný stôl, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím - iba kuchárom.

Keby som pomáhal v jedálni v diakonickom centre, v domove dôchodcov spieval koledy a všetok svoj majetok minul na blahobyt, ale nemal by som piesne pre svoju rodinu, nič by mi to neosožilo.

Keby som ozdobil vianočný stromček žiariacimi anjelmi a háčkovanými hviezdami, zúčastnil sa tisícich osláv a v cirkevnom zbore spieval kantáty, ale nemal by som v srdci Ježiša Krista, tak som nepochopil, o čo vlastne na Vianoce ide.

Láska prerušuje pečenie kvôli objatiu dieťaťa.

Láska necháva bokom ozdoby kvôli pobožkaniu manželského partnera.

Láska je priateľská napriek náhleniu a stresu.

Láska nezávidí iným ich domácnosť s vybraným vianočným porcelánom a priliehavými obrusmi.

Láska neokrikuje deti, aby uhli z cesty, ale je vdáčná, že sú deti v dome a že môžu v ceste stáť.

Láska nedáva iba tým, ktorí môžu niečo vrátiť, ale s radosťou obdarúva práve tých, ktorí darčekom odpovedať nemôžu.

Láska všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádeje, všetko pretrpí.

Videohry sa rozbijú, perlové retiazky sa roztrhnú, autá zhrdzavejú, ale dar lásky zostáva.

Štyri sviece

Na adventnom venci horeli štyri sviece. Bolo celkom ticho. Také ticho, že bolo počuť, ako sa sviečky začali rozprávať.

Prvá vzdychla a povedala: „Volám sa Pokoj. Svetím, ale ľudia nezachovávajú pokoj, nechcú ma.“ Jej svetlo bolo čoraz slabšie a nakoniec zhaslo.

Druhá sviečka sa mihotala a vravela: „Volám sa Viera. Ale som zbytočná. Ľudia nechcú nič počuť o Bohu. Nemá význam, aby som horela.“ Miestnosťou zavanul prúd vzduchu, a aj druhá svieca zhasla. Tichučko a smutne sa prihlásila k slovu aj tretia svieca.

„Volám sa Láska. Už nemám síl horieť.

Ľudia ma odsúvajú nabok. Vidia len seba samých, a nie druhých, ktorých by mali milovať.“ Aj jej svetlo sa

naposledy zamihotalo a zhaslo.

Tu vošlo do izby dieťa. Pozrelo sa na sviečky a povedalo: „Nože, nože, vy predsa máte horieť, a nie byť zhasnuté!“ Vtom sa však ozvala štvrtá svieca. Povedala: „Neboj sa! Dokiaľ horím, môžeme zapáliť aj

ostatné sviečky. Volám sa Nádej!“

A dieťa si pripálilo zápalku od tejto sviečky a znovu prenieslo svetlo na všetky ostatné.

Tak veľmi túžim, aby sa rozplynula tvoja odmietavosť i chladná uzavretosť. Aby si mi znova pozrel do očí. Veď ti vychádzam v ústrety na všetkých твоich cestách, a predsa som ešte nikdy k tebe nesmel pristúpiť... Ja, tvoj Boh.

Tak veľmi túžim s tebou prebývať, byť ti nablízku a pomáhať ti znášať všetky bremená. Veď ti vychádzam v ústrety vo všetkých твоich želaniach, a predsa som ešte nikdy nesmel žiadne z nich splniť... Ja, tvoj Boh.

Tak veľmi túžim, aby si ma vpustil do svojho smútku, trápení, do svojich porážok i svojho plynúceho času. Veď ti vychádzam v ústrety do všetkých твоich väzení, a predsa som ťa ešte nikdy nesmel oslobodiť... Ja, tvoj Boh.

Tak veľmi túžim znova sa zrodiť v tvojom meste, na tvojej ulici, v tvojom dome a v tvojom srdci. Veď ti vychádzam v ústrety od večnosti k večnosti – a hľadám len teba! JA, TVOJ BOH!

Naplnil sa čas

L 2:6-11

„Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jaslach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bážňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“

Čas je veličina, ktorá je veľmi vzácna a pre našu ľudskú existenciu nepostrádateľná. O čase píše aj Lukáš, keď hovorí: **„Naplnili sa dni, aby porodila.“** Nadišiel čas – ten vytúžený, dlho očakávaný čas, keď Mária mala porodiť dieťaťko. Prvýkrát sa mala stať matkou, ale toto nebola jediná výnimočná vec v jej živote. Už od samého začiatku narodenie jej dieťaťa sprevádzali veľmi zvláštne udalosti, až napokon nastala chvíľa, o ktorej evanjelista Lukáš napísal: **„Naplnili sa dni, aby porodila.“** Čas, ktorý Pán Boh vymeral, aby plynul počas ľudských pokolení sa naplnil. Nadišiel čas pre Máriu, nadišiel aj čas pre Izrael,

Boží ľud. V narodenom dieťati sa splnili túžby celého národa. Boh pripravil, čo bolo treba pripraviť a vybral najvhodnejšiu chvíľu pre zviditeľnenie svojho diela.

Tak je tomu aj v našom živote. Všetko v ňom má svoj čas. Pán Boh pri nás koná a vedie nás časom tejto pozemskej existencie. Neurčuje naše kroky, ani neurčuje náš osud, ale zasahuje do nášho života a to v pravom čase, vždy v tej pravej chvíli. On presne vie, kedy nás má osloviť, kedy je naše srdce pripravené prijať Jeho slovo. Presne vie, ktorý čas je ten správny pre napomenutie, povzbudenie, pre výchovu i vyslanie do služby.

Nadišli vianočné sviatky a je tu čas, v ktorom nám Boh stavia pred oči svojho Syna. Nech už sme počas roka či počas adventu sústredovali svoju pozornosť na čokoľvek, bez ohľadu na to, na čo boli doposiaľ upriamené naše myšlienky, nastal čas, aby sme sa zaoberali Ježišom Kristom. Prišla chvíľa, kedy o ňom máme rozmýšľať, kedy Ho máme poznávať. Nadišiel čas, aby sme prestali myslieť len na to, čo chceme my, aby sa v našom živote dialo a sústredili sme sa na to, čo chce s naším životom urobiť Boh. Tak to urobili aj pastieri, ktorých si Boh našiel priam neskutočným spôsobom. Poslal

k nim svojich poslov, anjelov, aby sa ako prví dozvedeli radostnú zvesť o príchode Mesiáša. Tak ako inokedy, aj teraz boli títo ľudia v práci, žili si svoj život a starali sa o to, čo si vyrobili vlastnými rukami, avšak keď k nim prehovoril Boh, ich srdcia aj mysle sa obrátili úplne iným smerom.

Nie sme iní ako títo pastieri. Každý máme svoje povinnosti, svoje trápenia i radosti. A aj v našom živote Boh koná. Zatiaľ asi nikto z nás nevidel nebeských rytierov ako chvália Boha a oslavujú Božie meno. To, čo sa udialo pri narodení Božieho Syna do sveta bolo jedinečné. To však neznamená, že Boh aj v našom živote nekoná predivne. Jeho zásahy sú mocné a pôsobivé a prichádzajú v pravej chvíli. Všímate si, aké veľké veci koná Boh vo vašom živote? Na čo všetko myslí a do akých detailov sa o vás stará? Pán Boh k nám nemusí prísť so svojimi anjelskými služobníkmi, aby k nám prehovoril a upozornil nás na to, čo všetko pre nás urobil. Pre každého z nás má vlastný spôsob, akým k nám hovorí. Niekomu len tíško zaklope na srdce,

inému musí zabúchať a iným zas musí poriadne zatriasť, aby sa prebudil zo spánku a začul Boží hlas. Niekedy k nám Boh hovorí cez svoje slovo, niekedy cez ľudí, niekedy cez situáciu,

ktorá sa odohráva pred našimi očami. V každom prípade k nám hovorí a dnes nám hovorí radostnú zvesť o tom, že máme Spasiteľa. Vianoce nás privádzajú k novorodeniatku, k dieťatku, ktoré si dokáže získať srdce človeka. To však nie je celou náplňou týchto sviatkov. Vianoce sú len začiatkom toho, čo Boh

robí pred očami človeka. Ne zostávajme preto vo svojich myšlienkach i duchovnom živote pri jasličkách s nemluvniatkam. Dovoľme Pánovi Ježišovi Kristovi vyrásť, aby naše srdce naplnil svojou prítomnosťou ako náš Spasiteľ, pod ktorého vedením aj my môžeme rásť a dospievať vo viere. Vianoce sú o Kristovi, ktorý prichádza zachrániť a spasit' hriešneho človeka. Ktorý prichádza spasit' teba.

Jana Ďuranová
zborová farárka

Kto sa narodil v Betleheme?

„Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočívne kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. Veľká bude jeho vláda a nebude konca pokoju na tróne Dávidovom a v jeho kráľovstve, lebo ho upevní právom a spravodlivosťou odteraz až naveky.“ Iz 9,5-6

Viete, kto sa narodil pred vyše dvetisíc rokmi v judskom Betleheme, koho narodeniny na Vianoce oslavujeme? Je to jednoduchá otázka. Snád každý v našej krajine by ju vedel správne zodpovedať: Narodil sa Ježiš Kristus. Tá odpoveď by však nemusela znieť len takto. Niektorí by povedali, že sa narodil Ježiško, iní Ježiš Nazaretský, ďalší Pán Ježiš. Keby sme sa pýtali ďalej, zistili by sme, že odpoveď je síce na prvý pohľad jednoduchá a jasná, ale v konečnom dôsledku na ňu ľudia odpovedajú rôzne.

Úplne prirodzená odpoveď, ktorá možno ako prvá napadne mnohým ľuďom je, že v Betleheme sa pred vyše dvetisíc rokmi narodilo dieťa rodičom Márii a Jozefovi z Nazareta. Mnohí ostanú pri tejto odpovedi. Postačuje im. Ježiš, Jeho narodenie, Vianoce, keď sa aj udiali neznamenujú pre nich nič zvláštne, maximálne nejakú historickú udalosť, narodenie

významného náboženského mysliteľa a zakladateľa jedného zo svetových náboženstiev. Aj dnes sú ešte medzi nami aj takí ľudia, ktorí celé narodenie Ježiša považujú za vymyslenú legendu. Odpoveď týchto ľudí na položenú otázku by bola – Nikto, nikto sa nenarodil. Možno sa čudujete, ako je možné tvrdiť niečo také, keď viaceré historické svedectvá potvrdzujú, že Ježiš žil na tomto svete. Dnes sa však s úspechom spochybňujú aj iné, oveľa zrejmejšie veci než Ježišovo narodenie, ako napríklad existencia Šalamúnovho chrámu v Jeruzaleme, alebo plynové komory v Osvienčime a iných koncentračných táboroch, existencia COVID – 19 a pod.

Veľmi častou odpoveďou na položenú otázku „Kto sa narodil v Betleheme?“ by asi bolo: Malý Ježiško, Jezuliatko. Malý Ježiško, dieťaťatko ležiace v jasliach je symbolom a patrí k sentimentálnemu pocitu Vianoc, k vianočnej atmosfére. Je to vlastne len taká bábika, ktorú pred Vianocami ľudia vytiahnu akoby zo skrine, kde bola uložená celý rok a dajú ju do jasličiek. Je to len poštar, ktorého úlohou je doniesť raz za rok darčeky a potom sa môže na jeden rok, do nasledujúcich Vianoc pokojne vrátiť do skladu, alebo do skrine.

Tieto odpovede a mnohé iné dávame na otázku, kto sa narodil v Betleheme, my ľudia, ktorí dokážeme vidieť len ten fyzický, telesný rozmer tejto udalosti. Jedine cez zjavenie Božie v Jeho Slove je tým, ktorí tomu uveria zrejmy aj duchovný rozmer tejto udalosti. To, čo vedeli, tušili, alebo aspoň pripúšťali ľudia, ktorí boli pri Jeho narodení, bolo, že to môže byť zasľúbené dieťa, ktoré proroci predpovedali, Mesiáš, Kráľ, Spasiteľ. Pravdepodobne by toto bola odpoveď súčasníkov v čase Ježišovho narodenia

na našu otázku. Aj pri narodení však to bolo stále len zasľúbenie, ktoré malo toto dieťa vo svojom živote naplniť a oslobodiť svoj ľud. O tom, že

to mnohí brali vážne, že môže ísť o zasľúbené dieťa, o Mesiáša, svedčia ich činy pri a po narodení. Pastieri a mudrci sa tešili, kým kráľ Herodes a niektorí jeho spolupracovníci zúrili a chceli dieťa zabiť.

Ďalšou skutočnosťou, ktorá charakterizuje narodené dieťa je, že je to niečí syn, má nejakých predkov, má svoj pôvod. Izaiáš radostne volá: „Syn nám je daný.“ Pôvod dieťaťa narodeného v Betleheme, to, či je Syn je najpodstatnejším faktom pri

odpovedi na otázku, kto sa narodil v Betleheme. Aj v prípade Ježišovom má synovstvo dve stránky – zo strany Otca a zo strany matky. Preto je zo strany Otca nazývaný Syn Boží. Evanjelista Lukáš píše, ako došlo k nadprirodzenému počatiu tohto dieťaťa skrze Ducha Svätého a Jeho zrodeniu z Márie panny. Boh - Otec viackrát dosvedčil, napríklad pri krste Pána Ježiša, že On je Jeho milovaný Syn, ktorého poslal na svet, aby zachránil ľudí z otroctva hriechu. Pán Ježiš sám viackrát nazýva Boha svojím

Otcom a svedčil, že On a Otec sú jedno.

V dieťati v betlehenských jasliach teda prišiel na svet pravý Boh, ktorý sa stal človekom, vzdal sa

svojej Božskej hodnosti, ponížil sa, zobral na seba podobu služobníka, ale stále bol a je pravým, skutočným Bohom.

Druhý rozmer synovstva je, že bol Syn človeka. Aj týmto označením charakterizuje seba Pán Ježiš. Áno, v Betleheme sa narodil aj skutočný, pravý človek, ktorý všetko prežíval tak ako my, bol slabý, hladný, cítil bolesť, plakal, bol pokúšaný, ale neurobil žiadny hriech. Bol to dokonalý človek,

druhý Adam, ktorý ukázal, ako máme žiť ako ľudia tu na tejto zemi. Človek, ktorý práve preto, že prešiel a pozná všetko to, čím prechádzame vo svojom pozemskom živote my sami, nám môže dokonale rozumieť.

Tento darovaný Syn, toto zaslúbené dieťa, prorockými predpovedané malo aj svoje určené meno, a nie jedno. V starozmluvnej dobe malo meno oveľa väčší význam, ako má dnes. Ono charakterizovalo človeka, snažilo sa vystihnúť človeka v jeho podstate. Mená, ktorými budú volať zaslúbené dieťa uvedené najmä v prorocktv Izaiáša, ale aj v iných prorockých, teda hovoria o tom, kto je toto narodené dieťa. Odpovedajú na našu otázku, kto sa narodil v Betleheme. Je to úžasné, že prorok Izaiáš to už niekoľko storočí pred narodením dieťaťa predpovedal a uviedol charakteristiky dieťaťa, človeka, ktorý sa narodil v Betleheme. Nedajú sa popísať jedným, alebo dvomi slovami, ako je to bežné u iných ľudí. Meno tohto dieťaťa Izaiáš popisuje niekoľkými slovami, ale stále je to jedno meno pre jednu osobu.

Prvé meno je Predivný, alebo Zázračný. Je celkom jasné, že toto meno plne vystihuje a predpovedá dôležitú časť služby, ktorú betlehenské dieťa ako dospelý muž konal. Ježiš urobil mnoho zázrakov,

uzdravoval chorých, kriesil mŕtvych, nasýtil zástupy hladných. Divo a zázraky patrili k Jeho životu. Nerobil ich však kvôli tomu, aby získal slávu sám pre seba. Keď ho na to diabol pri pokúšaní na púšti navádzal, striktné to odmietol. Divo a zázraky robil pre to, aby pomohol ľuďom a tým ich povzbudil k chvále a oslave Boha.

Druhé slovo Jeho mena je Radca. Druhou charakteristickou črtou Ježišovho života bolo, že On vo svojich rečiach, podobenstvách, pri odpovediach na otázky, alebo pri hádkach s farizejmi a zákonníkmi dal mnohé rady pre život človeka. Tieto Jeho rady sú nadčasové a aj dnes sú pravdivé a platné. Sú to večné pravdy, ktoré aj dnes dokážu pomôcť, poradiť v rozličných situáciách. On je Radca, ktorý nám radí a pomáha, keď ľudská rada, pomoc a útecha je u konca. Je s nami v našich pokušeniach a ťažkostiach. Jeho evanjelium nás usmerní a poteší vždy, keď sme bezradní. Nechajme sa usmerniť Jeho radami.

Mocný Boh. Mocný i vo svojej bezmocnosti ako dieťa i ako dospelý človek na kríži. Mocný, lebo porazil hriech, diabla a smrť. Mocný, lebo nám vie dať večný život. Celá Jeho činnosť, slová, vystupovanie a zázraky, ktoré robil, svedčili o tom, že Ježiš nie je len obyčajný človek. On sám aj vo

svojich slovách veľmi jasne poukázal na to, že je zjednotený s Otcom Nebeským, že je s Ním rovnocenný, že On je ten „Som, ktorý som“, ktorý sa predstavil Mojžišovi. Dokázal to aj tým, že aj vietor a more ho počúvali.

Otec večnosti Pán Ježiš Kristus ako Logos, Božie Slovo, ktoré sa stalo telom je skutočne aj Otcom večnosti, nakoľko skrze Neho bolo všetko stvorené. On je Otcom večnosti aj pre nás osobne, pre každého človeka, lebo On otvoril svojou obeťou na Golgotskom križi cestu nám ľuďom do večnosti. Pravda mnohí ľudia sa nechcú vydať po tejto ceste, lebo neveria v Pána Ježiša ako svojho záchrancu, svojho Spasiteľa.

Knieža pokoja – to, čo Pán Ježiš tiež niekoľkokrát zdôraznil počas svojho života na tejto zemi je fakt, že len On jediný môže dať pravý pokoj a odpočinutie odlišné od toho, čo ponúka pod týmto menom svet. Ten, kto je kniežaťom, vládcom niečoho, tak tým neobmedzene disponuje. Bez Kniežaťa pokoja nie je možné mať skutočný pokoj. Koľko ľudí sa napriek tomu márne snaží dosiahnuť pokoj bez Ježiša. Prajú si pokoj aj teraz cez tieto sviatky, ale nehládajú ho tam, kde ho je možné nájsť. Pokoj, ktorý

nám ponúka a dáva Pán Ježiš má hlboké korene. Spočíva vo vymazaní, odpustení hriechov človeka. Podmienkou je, že si ich priznáme a vyznáme ich v pokání. Takýto pokoj prameniáci z odpustenia hriechov môže dať jedine Pán Ježiš – Knieža pokoja.

Toto meno, ktoré dal narodenému dieťaťu stáročia pred Jeho narodením prorok Izaiáš, môžeme na základe iných miest Písma a iných prorociev rozšíriť o ďalšie charakteristiky, ktoré nám povedia, kto sa narodil v Betleheme.

Z Izaiášovho proroctva (aj z iných prorociev) je zrejmé, aj keď to nie je doslovne povedané na

tomto mieste, ktoré sme čítali, že to dieťa, ktoré sa narodilo v Betleheme je aj kráľom. Nielen takým obyčajným pozemským kráľom, ako si to o Ježišovi myslel Pilát a chceli z Neho mať niektorí Židia. On je kráľom Božieho kráľovstva, ktoré sa Jeho narodením prelomilo do tohto sveta a odvtedy sa nezadržateľne šíri a je všade tam, kde ľudia prijímú Pána Ježiša za svojho Kráľa, za vládcu nad svojimi životmi.

Pán Ježiš je nielen kráľom kráľovstva Božieho. On je aj Pán, ktorý chce

panovať aj nad Tvojim životom. Je to Pán, ktorý aj za Teba zaplatil drahé výkupné, aby Ťa vykúpil z otroctva hriechu, aby si bol slobodný. Z tohto hľadiska je to dieťa, ktoré sa narodilo v Betleheme aj Vykupiteľ. Predpovedaný Vykupiteľ, ktorý neoslobodil svoj izraelský ľud spod nadvlády Ríma, ale celé ľudstvo spod nadvlády hriechu.

V Betleheme sa narodil aj Veľkňaz, ako nám o tom svedčí napríklad list Židom. Veľkňaz, ktorý mohol vykonať naše oslobodenie, očistenie od hriechu, lebo nevstúpil do svätyne svätých s krvou obetovaných zvierat, ale so svojou vlastnou krvou, ktorou prikryl naše hriechy, všetky a navždy. Preto už nie je potrebné opakovať obete za hriechy.

V betlehemskej dieťaťi sa narodil aj Prorok, posledný v rade veľkých starozmluvných prorokov, ktorí mocne zvestovali Božie Slovo a Jeho vôľu. Pán Ježiš predpovedal budúcnosť, príchod konca sveta a svoj druhý príchod a Jeho prorockvá sa určite naplnia.

Mohli by sme podobne pokračovať v uvažovaní a hľadať ďalšie odpovede na otázku, kto sa narodil v Betleheme, koho narodenie dnes oslavujeme. O každom tom rozmere Jeho mena by sme mohli napísať aj knihy a aj tak by sme nevystihli hĺbku toho, veľkosť tej udalosti, ktorá sa odohrala v Betleheme.

Napísať množstvo kníh o tom, kto sa narodil v Betleheme aj tak nie je to najpodstatnejšie. To množstvo kníh už bolo napísané. To najpodstatnejšie je, že sa narodil nám. Otázka pre teba aj pre mňa dnes znie. Narodil sa Pán Ježiš aj v tvojom živote? On sa narodil pre všetkých nás, pre každého človeka, ale každý z nás, každý človek to musí osobne prijať, uveriť, že Pán Ježiš, sa narodil aj preňho. Už si to prijal? Ujasni si ešte dnes ako odpovedáš na otázku, kto sa narodil v Betleheme? Odpovedáš Ježiš, Ježiško, Ježiš Nazaretský, alebo Pán Ježiš Kristus, môj Záchranca, Vykupiteľ?

Dôležité je nezabúdať na to, že On je ten istý včera, dnes aj naveky, že On sa nemení. Všetky tie charakteristiky, ktoré o Ňom povedal prorok Izaiáš platia aj dnes. On je stále Predivný Radca, Mocný Boh, Otec Večnosti, Knieža pokoja a chce byť tým všetkým aj v Tvojom každodennom živote. On zaslúbil, že bude s nami po všetky dni až do konca sveta (Mt 28,20). Preto sa môžeme radowať a vzdávať chválu nášmu Bohu, že takéto dieťa sa nám narodilo, že takýto Syn nám bol daný, že všetky tie prorockvá o Ňom sa naplnili a môžeme si byť istí, že aj všetky ďalšie, ešte nenaplnené prorockvá, všetky zaslúbenia, ktoré nám Boh dal, budú naplnené.

Ján Solivajs, farár CZ Žaškov

Slovo na počiatku vyslovené

Tak prosté a čisté
ako vzduch po búrke,
alebo voda z horského prameňa,
je Slovo Tebou na počiatku vyslovené.
V ňom ukryté,
je plné poznanie.

My vieme,
že nikdy neobsiahneme
vysokosť ani hlbokosť
lásky a milosti,
ktorá nám darovaná
v tom Slove „bud“
vtedy bola
bez podmienok.
To je tá manna,
života chlieb.

A už nič väčšie
na tomto svete,
než tento zázrak,
nebolo viac vyslovené.
Ním začal život,
a jeho milosť.
To taktiež dobre vieme.

Milan Olejár

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo. Toto Slovo bolo na počiatku u Boha. Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. To svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila.“ J 1;1-4

Vianoce ako nikdy predtým

Opäť je tu jedno z najkrajších období v roku, počas ktorého si pripomíname prvý príchod nášho Pána, Ježiša Krista na Zem. Náš Spasiteľ sa narodil do chudobných pomerov, do doby, keď vládol pyšný a žiarlivý Herodes. Tento muž bol schopný dať vyvraždiť deti narodené v Betleheme a tak si ani nevieme predstaviť, v akom nebezpečenstve bola celá Ježišova rodina. Ale Boh sa o nich postaral. Našiel im bezpečné útočisko, kde zostali, až kým Herodes neumrel. To bol len začiatok Pánovho života. Z Písma svätého sa dozvedáme, že na nášho Spasiteľa čakalo na každom rohu mnoho nebezpečenstva a zloby. Pán Ježiš však za každých okolností dôveroval svojmu Otcovi, pretože vedel, že Jeho Otec má preňho nachystanú najlepšiu cestu. V tomto roku vstúpil do nášho života neviditeľný nepriateľ. Koronavírus napadne telo a aj keď bojujeme o prežitie, nie vždy ide len o telesný

život. Strach zo smrti, ktorý viaže ľudí na pozemské prebývanie, len máločo alebo málokto dokáže odstrániť. My kresťania veríme, že nad tým všetkým stojí Trojjediný Boh, ktorý ponúka seba samého ako liek, ktorý prináša pokoj v duši. Strach z fyzickej smrti môže nahradiť radosť zo stretnutia a prítomnosti Boha vo večnosti. Smútok je na mieste, strach nie. Hľadáme preto nádej, ktorú nám ponúka Ježiš Kristus. Ten prišiel na našu Zem pred vyše dvetisíc rokmi, aby dokončil dielo spásy. Aj keď presne nevieme, čo sa aktuálne deje, Kristus stojí nad tým. On zvíťazí a spolu s Ním všetci tí, ktorí v Neho dúfajú.

Rovnako ako židia v minulosti čakali Mesiáša, aj my očakávajme nášho Pána, Ježiša Krista.

Prajem vám pokojné, požehnané Vianoce. Nech Ježiš Kristus dominuje vo vašich rodinách po celý čas.

Tomáš Kollár

Až podnes nám pomáhal Hospodin, Kráľ večný, preto k nebies výšinám nesie sa spev vďačný, odkiaľ pomoc prichádza istá v každej dobe; tam vždy duša nachádza novú silu v mdlobe.

Pomáhal nám doteraz, pomôže aj ďalej, v Neho zložme v každý čas svoju pevnú nádej; vie, čo potrebujeme, prv než Ho prosíme a mnoho dostaneme, hoci nehodní sme.

Čaká nás historicky jedinečná skúsenosť

Bratia a sestry,
na jeseň 2019 prijal parlament zákon o podpore činnosti cirkvi. Zároveň vláda prijala opatrenie na automatické zvyšovanie minimálnej mzdy. Výška štátneho transferu nedokáže pokryť nároky na zvyšovanie miezd farárov a pokrytie celej spoločnej služby cirkvi; teda náklady na naše spoločné projekty, programy, podujatia, činnosť výborov a orgánov cirkvi, réžiu biskupských úradov, platy zamestnancov ústredia a náklady na stravné lístky duchovných. Zodpovednosť za pokrytie celých nákladov na svoju činnosť nesú cirkvi samy.

K tomu je tu minimálne tridsať rokov oprávnené znejúci hlas duchovných, že si zaslúžia slušné platy a dôchodky. Zistili sme, že ak by sme mali vyplatiť kaplánovi zvyšujúcu sa minimálnu mzdu a ostatným duchovným mzdu primerane navýšiť, potrebovali by sme približne 1,5 milióna eur navyše. Čo bolo v možnostiach cirkvi urobiť, urobili sme už pre rok 2020. Potrebujeme však viac našich vlastných peňazí na dofinancovanie nákladov na činnosť cirkvi. Česko-bratskí evanjelici takéto dofinancovanie poznajú už 27 rokov. Rovnako

evanjelici na Sliezsku, v Poľsku a Maďarsku. My sme zmeškali.

Pripraviť v rámci jedného roka riešenie, diskutovať ho, vysvetľovať a motivovať k pridaniu sa, je jedna vec. Pripraviť ho v atmosfére malej občianskej vojny, ktorú máme v cirkvi, a byť komunikačne obmedzení korunou, je téma sama osebe.

Prišli však obavy, ako cirkevné zbory unesú nároky na odvody do spoločného fondu. V celej nahote sa nám odкрýva fakt, že obrovské množstvo našich členov obmedzilo kontakt s cirkvou na zaplatenie cirkevného príspevku päť eur ročne. Mnohí ho neuhradia vôbec. Zbory zápasia s permanentným nedostatkom prostriedkov. Je sprievodným znakom hlbokej krízy, ktorou je zasiahnutá

naša cirkev. Netrvá rok ani desať rokov. Jeme trpké ovocie toho, na čo upozorňovali už naši otcovia. O to väčšia vďaka patrí tým, ktorí pochopili a s úplnou samozrejmou finančne podporujú svoju milovanú cirkev.

Súvislosti sú teda veľmi komplikované. Zostáva tu však naša cirkev, ktorá koná svoje misijné, katechetické a diakonické poslanie. Neskladá porazené ruky, naopak, chce ich dvíhať k väčšej aktivite! Potrebuje však viac peňazí pre svojich duchovných. Jej orgány pracovali a pripravovali riešenie. Synoda uprednostnila návrh Združenia evanjelických duchovných, ktorý sa javí ako solidárny ku slabším. Začne platiť v roku 2021 a ak sa Fond finančného zabezpečenia ECAV začne korektne plniť, farári a celá cirkev pocítia jeho efekt.

Áno, chápeme, že v našej cirkvi žije množstvo ľudí, ktorí nemajú nazvyš. Takí sú však aj v iných cirkvách a mnohokrát nás prekvapujú svojou dobročinnosťou. Každý môžeme

premýšľať nad tým, koľko peňazí sme si dlhodobo zvykli vyčleňovať na svoj cirkevný zbor a svoju cirkev. Koľko pre seba, na svoj voľný čas a záľuby. A kto asi boli tí, ktorí náklady na činnosť cirkvi vždy nejako zatiahli za nás.

Milí moji, keby išlo o zázraky. Ale ide možno o desať eur pre svoju milovanú cirkev navyiac. Naši predkovia, na ktorých sa odvolávame, mali neporovnateľne menej ako my. Čo by asi povedali na našu diskusiu a obavy? Dovoľujem si vás požiadať o vašu trpezlivosť, pochopenie a vernosť. Bude to spočiatku možno bolieť, ale verím, že sa časom presvedčíme, že spoločný fond prináša dobré ovocie. Dokonca že cez väčšiu finančnú zainteresovanosť aj viac osobne oceníme, čo naša cirkev žije a robí dnes.

Čaká nás teda historicky jedinečná, nová skúsenosť. Nevzdajme to, dokážme sa. Myslím na vás všetkých a na tie miesta a príležitosti, kde sme sa v tomto roku mohli stretnúť. Mám vás rád a mám rád našu cirkev. Milosť Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasťenstvo darov Ducha Svätého, so všetkými nami!

Ivan El'ko
generálny biskup ECAV na Slovensku

Vianočné sčítanie „1 + 1“

Lukáš 2,1 –7: „V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vladárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska, do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave..“.

Milé sestry a bratia,

peniaze vraj hýbu svetom, a práve kvôli nim Augustus uviedol na prvú Vianoce do pohybu celú ríšu. Sčítanie ľudu, ktoré prikázal a ktoré sa konalo raz za desať rokov, bolo impulzom k pohybu mnohých rodín. Augustus ako cisár potreboval mať presný prehľad o počte daňovníkov a takto prognózovať finančné príjmy pre ďalšie obdobie. Nakoľko sa sčítanie odohrávalo v rodisku ľudí, na prvé vianočné sviatky boli mnohé rodiny spolu.

V koľkých súvislostiach je tento obraz podobný dnešnej predvianočnej dobe a bude podobný aj roku 2021, keď sa v našej krajine taktiež po desiatich

rokoch uskutoční nové sčítanie obyvateľstva.

Dnešný predvianočný moderný cisár uvádza do pohybu mysle ľudí. Peniaze aj dnes hýbu svetom a predvianočný čas je pre mnohých obchodníkov zlatou etapou roka. Už od októbra sa nás snaží re – klamne a marketingovo presvedčiť o dôležitosti rôznych vecí, ktoré vraj neodbytné patria ku skutočným Vianociam. Dnešný mediálny cisár diktuje, kam je nutné ísť, čo kúpiť, čo ponúknuť, a v akej zľave, aby to ľudí dvihlo zo stoličiek a jeho pokladnica sa naplnila. Ak je tvoja pokladnica prázdna, stačí sa zaúverovať a prežiť skutočné Vianoce. Pred Vianocami sa hýbe celý svet aj z iného dôvodu. Členovia rodín, roztúlení do rôznych kútov sveta, hľadajú svoje rodisko, aby v kruhu svojich najbližších prežili čas Vianoc ako sviatky rodiny. Určite, rodina je vzácny Boží dar, byť v jej kruhu počas Vianoc, je vzácna chvíľa. Na Vianoce si jej hodnotu zvlášť uvedomujeme. Ale prvé a skutočné Vianoce sa odohrali mimo pozornosti betlehemských rodín. Za ich dverami sa diali sväté veci, ktoré im unikli.

Počas skutočných Vianoc sa totiž svet má zastaviť a vnímať pohyb Božieho sveta. Tento svet sa dal do pohybu,

lebo Boh neprestal počítať s ľudským pokolením. Vianoce – to je sviatok Božieho sčítania ľudstva, kedy nám Boh jasne dokazuje, že s nami počíta, že naše životy, rodiny majú v jeho očiach hodnotu jeho Syna. Vianoce sú o poznaní, že Stvoriteľova ruka má spočítané nielen naše vlasy na hlave, ale tá istá ruka v nás chce tvoriť a zrodiť nový život. Tento pohyb napĺňa Vianoce niečím pravým a skutočným. Vianoce sú preto svätou a tichou nocou, lebo v Betleheme sa svätý Boh oddelil pre nás ľudí. Vzdal sa svojej slávy a čistoty, aby zostúpil do našej nečistoty a špiny, do maštale, do skromnosti, aby nás obdaril hojnosťou pravých hodnôt.

Toto vianočné obdarovanie neprežili spiace rodiny, ale pastieri, ktorí v noci bdeli. Ľudia na okraji spoločnosti, s ktorými nik nerátal. Ich nočné bdenie sa stalo mostom, ktorým vstúpila vianočná zvesť do ich života, zarezonovala v ich duši a zrodila z nich prvých vianočných ľudí. Narodený Kristus sa stal súčasťou ich života, a tak o nich začalo platiť $1+1$. Už neboli sami, nepatrili len sami sebe, nemysleli len na seba, ich svet sa prestal točiť okolo nich. Na Vianoce našiel človek

pravého Človeka splodeného z pravého Boha. Vianoce sú rovnicou $1+1$, ty a Boh, tvoje srdce a Božie srdce, Božie narodenie a tvoje prijatie, poznanie Boha a tvoja viera, slovo a telo – alebo – slovo, ktoré sa stalo telom, aby prebývalo medzi nami a v každom z nás. Túto rovnicu ohlasuje cirkev už tisícročia.

Vianočné riziko však spočíva v tom, že si zameníme znamienka, a že

v mnohých rodinách je vnímané Božie plus ako veľké mínus. Potom platí: $1 - 1 = 0$. Bez Boha sa totiž stávam prázdny. Boh počíta s nami, len či my počítame s ním. A to každodenne. Som vďačný Bohu, že

život našej cirkvi je v mnohých oblastiach svedectvom, že Kristus sa stal súčasťou rodiny našich cirkevných zborov, kde sa pracuje so všetkými generáciami. Evanjelické školstvo sa procesom vzdelávania snaží nenásilne prinášať rôzne možnosti stretnutia s Kristom mladej generácii. Som vďačný za množstvo diakonickej práce a sociálnej pomoci tej generácii, s ktorou sa v dnešnej dobe už málo počíta. Službou lásky a konkrétnej pomoci je Kristova láska vnášaná do prostredia samoty, ťažkých životných

zápasov o telesné, či duševné zdravie. Prajem si však, aby sme s Kristom počítali aj v našich rodinách a manželstvách, aby cez pôsobenie jeho Ducha sa uzdravovali vzťahy, nachádzala cesta odpustenia, zmiernenia, prinášania obetí a takto sme Ho ako vianočný dar prinášali do odľahlých kútov dnešného sveta.

V priebehu februára 2021 sa v našej spoločnosti uskutoční sčítanie ľudí. Táto udalosť sa taktiež opakuje pravidelne každých desať rokov. Súčasťou sčítacích formulárov bude aj otázka vierovyznania. Aj tu sa ukáže, či v živote počítame s Bohom, či vianočné dieťa má alebo nemá miesto aj v našich rodinách. Budeme stáť pred rozhodnutím, ktoré sa môže stať svedectvom okolitému svetu: vyznanie alebo bez vyznania. Vianoce bez vyznania sú Vianocami bez Boha. Ak platí 1 - 1, potom centrom pozornosti a meradlom všetkých vecí je človek. Svet sa odvíja od jeho predstáv a túžob, ktoré v živote uznáva. Predstavy a túžby sa rodia z jeho ega. Lenže na tomto svete nie sme sami

a náš život je denným stretom rôznych predstáv, záujmov a túžob. Preto sa náš svet stáva priestorom boja o prežitie. Vianoce sú však inou cestou, ktorú nám ukazuje Boh. Sú svedectvom, že pozemské nie je cieľom, ale cieľom je nebeské. A to nebeské chce prebývať už tu na zemi cez Božiu prítomnosť v nás.

Nech aj budúcoročné sčítanie je pre nás príležitosťou ukázať okoliu, s kým v živote rátime. Tu nejde len o štatistické dáta a čísla, či o nový štátny zákon o financovaní cirkvi, zmyslom nie je ani vytvoriť dojem kvantitatívnej väčšiny, s ktorou sa musí v spoločnosti rátať. V Božích očiach nie sme suché čísla ani štatistické dáta, máme oveľa väčšiu hodnotu – hodnotu vianočného príbehu, ktorý sa udial aj kvôli nám. Boh s nami ráta, vyznajme s bdelosťou v srdci, že rátime aj my s Ním. Nech nám betlehemské dieťa neustále pripomína skutočnosť, že Boh s nami počíta v časnosti, aj vo večnosti.

Peter Mihoč, biskup VD ECAV

Lebo Bohu nič nebude nemožné

Bratia a sestry,

„nálada prvého adventu“ nebola vôbec radostná, naopak očakávania boli pochmúrne a pesimistické. Budúcnosť národa izraelského pod nadvládou Rimanov, poznamenaná duchovným úpadkom a vnútornými spormi, sa javila v temných farbách. Tí, čo úprimne očakávali zmenu si zrejme hovorili: „Tu nám pomôže iba zázrak.“ A ten sa stal. Najprv pri kňazovi Zachariášovi. Najväčšou túžbou jeho života bolo mať potomka. Ale on aj jeho manželka boli už starí. Napriek tomu neprestávali prosiť.

A zrazu dostáva v chráme posolstvo priamo od anjela: „Neboj sa Zachariáš, lebo vypočutá bola tvoja modlitba; manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján.“ (L 1,13)

Zachariáš, šokovaný touto udalosťou, sa pýta: „Po čom to poznám?“

Rovnako neuveriteľná udalosť sa odohráva pri Márii. Anjel jej zvestuje: „Narodí sa ti syn a dáš mu meno Ježiš, bude synom Najvyššieho.“ (L 1,31) Ona

zarazená rozmýšľa, čo to má byť? Pýta sa anjela: „Ako sa to stane?“

Cítite ten rozdiel? V čom je odpoveď Zachariáša iná, ako Máriina?

Áno, je to v postoji srdca, vo viere.

Zachariáš sa pýta – po čom to poznám? Táto otázka vyjadruje pochybnosť – stane sa to vôbec?

Mária sa nepýta, či sa to stane, ale ako? To je ten zásadný rozdiel. V jej postoji je odpoveď veriaceho srdca.

Možno si aj dnes hovoríme: situácia v spoločnosti, cirkvi, alebo moja osobná či rodinná je taká, že

nám pomôže už iba zázrak. Ten zázrak sa naozaj stal a prišiel v Ježišovi Kristovi.

Odpoveďou na túžbu po záchrane národa izraelského bolo Jeho narodenie, On je Záchranca, Spasiteľ, v Ňom máme život.

A On zázrak nového života ponúka každému z nás. Čaká na postoj nášho srdca, na našu odpoveď. Skúsme sa pýtať nie s pochybnosťou, či sa tak stane, ale s vierou: „Ako sa to stane?“

Ján Hroboň, biskup ZD ECAV

Vianoce na fare

Vianoce u nás majú niekoľko etáp.

Prvý závan Vianoc sa objavuje už koncom októbra, keď ľudia so srdcom na dlani prinášajú vianočné balíčky pre deti zo sociálne slabších rodín v Srbsku. Predstavujúc si radostou rozžiarené detské očka, nedočkavosťou chvejúce sa ruky prežívame s celou rodinou obrovskú vďačnosť za každého jedného, ktorý sa zapojil do tohto úžasného projektu.

Niekedy začiatkom novembra sa Vianoce ohlásia opäť cez melódie vianočných piesní, ktoré vyberám sestrám kantorkám, spevokolu a detskej besiedke. Niekedy v tom pracovnom večernom tichu priam vidím naplnený kostol k štedro-večerným službám Božím, deti, ktoré recitujú svoje básničky a potom so spevokolom spievajú koledy.

Tretia vianočná etapa prichádza v druhej polovici novembra, keď sa celou farou šíri príjemná vôňa oblátok, ktoré pečú naše ochotné sestry a v tretiu adventnú nedeľu ich po domácnostiach s vinšom na perách rozdáva deti, dorast a mládež.

Adventné obdobie preletí veľmi rýchlo v znamení adventných večerní, nácvikov programov detskej besiedky

a spevokolu, vyučovania, prípravy sviatočných služieb Božích a ako v inej domácnosti s upratovaním, nakupovaním, pečením, varením, zdobením.

I keď u nás nie vždy všetko je také tip-top... alebo možno ani nikdy. Niekedy výzdoba je už aj v advente, ale inokedy sa robí deň pred samotnými sviatkami. A mesiace dopredu nakúpené darčeky, vianočný obrus, desať druhov „suchých“ koláčov, desať druhov plnkových koláčov, rôzne slané koláče? Možno by som sa mala hanbiť (moja mama by asi povedala, že určite), ale také naše Vianoce nie sú.

Podobu vianočných sviatkov našej rodiny (ako každej farárskej) ovplyvňuje zborový život. Pre niekoho by sa to mohlo zdať obmedzujúce, možno niekedy až stabilitu a pokoj rodiny ohrozujúce.

Ale viete, pozrieť do očí manželke, ktorá v uplynulých mesiacoch stratila manžela a zvestovať jej, že v tom betlehemskej dieťaťi prišiel na svet Vykupiteľ s mocou vzkriesenia; pohľadom sa stretnúť s onkologickým pacientom a priniesť mu svedectvo, že v tom betlehemskej dieťaťi je Boh s mocou robiť zázraky; zoči-voči dieťaťu z rozvrátenej a dlhodobou nefunkčnej rodiny vydať svedectvo

o milujúcom nebeskom Otcovi, je taký silný okamih, že si povie, že to všetko, celá služba má zmysel. Povie si, že ste na správnom mieste, že to všetko skutočne riadi Pán Boh a posielá nás v správnu chvíľu k správnym ľuďom so správnymi slovami.

Služba farára a farárskej rodiny nie je obmedzením. Práve naopak, je požehnaním aj pre mňa a aj pre moju rodinu. Áno, niekedy je neľahká a vyčerpávajúca, ale to, čo my (jednotlivci i rodiny) v nej odovzdávame, nám Pán Boh bohato odpláca. Lebo vidiac mnohé Božie zázraky, ktoré sa dejú v životoch iných ľudí, upevňujú našu vieru, našu dôveru Bohu, že On o nás vie. A to vynahradí aj čas, v ktorý nie sme ako rodina spolu, to vynahradí aj ten šiesty, siedmy, desiaty neupečený koláč, to vynahradí aj zrušený výlet.

Teda, aké sú naše Vianoce?

Máme vianočný stromček, máme darčeky pod ním a tešíme sa, že

môžeme obdarovať i byť obdarovaní. Máme tradičné sviatočné stolovanie s oblátkami, medom, kapustnicou, šalátom a mäsom. Máme každoročne dynamicky prebiehajúci sviatočný čas, ktorý vždy so sebou prinesie nejaké nečakané prekvapenie... A zároveň máme radosť z toho, že môžeme poslúžiť Tomu, ktorý na zem prišiel, aby slúžil nám.

*Požehnané, pokojné a radostné
vianočné sviatky prajú*

Brdiarovci z fary v Kraľovanoch

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV na Slovensku k Vianociam 2020

Milé sestry a milí bratia, tohtoročné Vianoce sú v mnohom iné. V rámci kalendára prišli síce v rovnakom čase, ale slávime ich za iných spoločenských okolností. Rok 2020 sa zapíše do novodobých dejín ako čas spomalenia sveta. Dve pandemické vlny, ktoré udreli s plnou silou, zasiahli a poznačili život všetkých nás. Vedci, odborníci, lekári hľadajú cestu – znamenie, ktoré by ukázalo východisko z napätej a zatiaľ neprehľadnej situácie zápasu o ľudský život. Okolnosti, na ktoré sme neboli pripravení, odhalili nielen pravdu o stave spoločnosti, ale najmä pravdu o stave nášho vnútorného a hodnotového sveta. Svet spoznal krehkosť vlastných materiálnych základov, museli sme sa vyrovnáť s rôznymi obmedzeniami, na ktoré sme neboli zvyknutí. Avšak spoznali sme aj pravdu o ľudskom srdci, v ktorom sa zrkadlí množstvo nenávisti, zloby, nespokojnosti a nepriateľstva. Máme nádej, že svet dostane v najbližšom čase ako vianočný dar riešenie súčasnej situácie v podobe bezpečnej vakcíny, ktorá dokáže uchrániť ľudské telo.

Otázne je ale riešenie bolesti ľudskej duše, hodnotových

spoločenských pomerov a medziľudských vzťahov. Svet potrebuje vianočné znamenie, ktoré mu pomôže znovu nájsť hodnotu lásky v záplave nenávisti, hodnotu pokory v ostňoch pýchy, hodnotu múdrosti a prezieravosti v klamlivom svete poloprávd a konšpirácií. Mnohí si aj dnes kladú otázku, či sa môže niečo zmeniť k lepšiemu. Vianoce sú pozitívnou Božou odpoveďou, že nový začiatok je možný. To, čo Adam stratil, v Kristovi nám Boh vrátil. Vianoce totiž nie sú len sprítomnením biblických historických udalostí pred dvetisíc rokmi, ale sú aktuálnou Božou túžbou narodiť sa v tomto čase, v týchto životných okolnostiach. Boh nečakal na ideálne podmienky, aby sa mohol narodiť. Slovo sa stalo telom, lebo sa naplnil čas. Boh sa rodí do okolností, v ktorých sa práve nachádzame.

Aj keď sme sa narodili ako ľudia, často sa správame ako bohovia. No znamením Vianoc sú práve tí, ktorí nerobia samých seba bohom, ale v ktorých sa rodí niečo Božie v moci Ducha. Ani dnešná doba nepotrebuje viac chladnokrvných Herodesov, ktorí iným dávajú pociťovať, kto je tu kráľom. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí oslovení Božím konaním slúžia

tajomstvu vianočnej lásky. Boh zostupuje na zem. To je spôsob, ako sa rodí niečo Božie – zostupovať dole, empaticky sa skláňať k blízkym, vidieť svet, radosti aj problémy ich očami.

V pokore zostúpiť aj vo vlastnom srdci a nájsť v ňom zabudnuté vianočné dieťa, jeho úprimnosť, úžas nad vecami, spontánnosť a oddanosť – to je ďalšie Božie znamenie. „*Ak nebudete ako deti, nikdy nevojдете do nebeského kráľovstva.*“ Vydajme sa aj my na túto vianočnú cestu, bratia a sestry. Dnešný svet potrebuje znamenie, ktoré mu prinesie nádej zmeny. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí prinášajú hodnoty, vytvárajú zmysluplné a láskavé vzťahy, čo Biblia definuje pojmom „Božie kráľovstvo“. Boh si hľadá cestu, spôsob, miesto, aby sa mohol v nás narodiť. A dáva nám k tomu moc Ducha, moc Slova a spoločenstvo – to sú nástroje, aby aj cez nás mohol prinášať nový život. Túži, aby sme sa tomuto svetu stali živým znamením.

Betlehemskí pastieri oslovení anjelským posolstvom dostávajú znamenie, ktoré zadefinovalo GPS súradnice a ktoré evanjelista Lukáš definuje slovami: „... a toto vám bude znamením: *nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jaslach.*“ Vianočné znamenie, ktoré nám má pomôcť nájsť podstatu Vianoc aj zmysel života. Obviníme ho aj my

plienkami viery, aby nezomrelo v chlade sveta? Obvínajme aj v rodinách plienkami starostlivej duchovnej výchovy naše deti, aby v ich srdciach to betlehenské dieťa rástlo a napredovalo, a aby nezahynulo v chlade ľahostajnosti? V týchto časoch myslíme na všetkých, ktorí sa s láskou starajú o chorých, starých, poznačených rôznymi životnými tragédiami. Sú to vzácne vianočné ruky, ktoré dokážu obvinúť pozornosťou, láskou i pomocou toho, kto je v telesnej či duchovnej núdzi. Buďme vďační za všetkých, ktorí sa starali alebo starajú o hodnoty a duchovný život, aby narodený Boží Syn v srdci nezahynul. Oni sú vianočným znamením nového, Božieho sveta a nádejou zmeny.

Posledným vianočným znamením sú jasle – miesto, kde môžeme nájsť Krista. Jasle boli miestom dennej obživy, pri jaslích sa stretali všetci hľadajúci obživu. Naše rodiny majú byť jaslami, uprostred ktorých leží Boží dar. Kristus sa chce stať duchovným pokrmom a túži ležať uprostred nás, teda mať trvalé miesto medzi nami. Nechce odísť, chce ležať v našich srdciach. Rodiny, uprostred ktorých leží moc lásky, obete, krásy aj radosti života sú znamením Božieho sveta pre dnešný svet. Uložme ho a nechajme Krista ležať, nachádzajme mu miesto v tomto nehostinnom svete. Aby sme

sa my sami, Božou mocou zrodení, Jeho láskou obvinutí a Jeho prítomnosťou nasýtení, stali vianočným znamením tomuto svetu.

Prajeme vám, milí bratia a milé sestry, aby tohtoročné Vianoce boli „iné“. Nech je ich posolstvo pre nás znamením, že Bohu sa tento svet nevymkol z rúk. Práve naopak, Jeho ruky vložili do stredu samého seba. Nech sú pre nás osobným pozvaním vydať sa na spoločnú cestu s betlehenským dieťaťom. Nech sú naše rodiny jasľami, kde Kristus bude rásť, domovom, kde bude prebývať v

Duchu lásky a pokoja. Domovom, kde nájdete vnútorný pokoj, atmosféru prijatia, porozumenia aj nových životných výziev. Aby sa hĺbka vzájomných vzťahov pretavovala do úprimnej pomoci tým, ktorí stratili znamenie a zmysel života. Lebo dnes už nie betlehemskej hviezdy jas, ale svetlo Božej lásky v nás, musí svetu a blížnym ukázať, že Kristus sa v nás narodil.

V Božom svetle prežité vianočné sviatky a celý nový rok 2021 vám z úprimného srdca prajú

Ivan Elko
generálny biskup ECAV

Ján Hroboň
biskup ZD ECAV

Peter Mihoč
biskup VDECAV

Pri jasliach stojím pokorne, ó, Ježiši môj život! K nohám Ti kladiem ochotne, čo dala Tvoja milosť: svoj rozum, srdce dávam Ti, veď nemám iné poklady, môj život celý prijmi.

Na cestách môjho života si Svetlo moje jasné, si pomoc, vzácna útecha, s Tebou je srdce šťastné; si Slnko, svetlo žiarivé, zdroj viery, živej nádeje, nás Tvoja láska hreje.

O jedno vrúcne prosím Ťa, a túžim, drahý Pane, by som Ťa navždy v mysli mal a žil som s Tebou stále; len v srdci mojom prebývaj, v ňom ako v jasliach spočívaj a radosťou ma naplň.

Domáce služby Božie pri štedrovečernom stole 2020

V mene Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého. Amen.

Milá moja rodinka, tak prišli Vianoce. Celý tento rok nám priniesol chvíle, o akých sme predtým ani nesnívali. Veľa vecí bolo inak, v mnohom sme museli svoj život zmeniť. A ani o týchto Vianociach sme dlho nevedeli, ako ich vlastne budeme prežívať. No ony prišli a prišli by aj vtedy, ak by bolo všetko zatvorené a každý bol úplne izolovaný vo svojom dome. Vianoce

totíž nie sú o veľkých slávnostiach ani o tradíciách. Sú o príchode Božieho Syna na svet. A táto správa by nám znela za každých okolností. Príchod Božieho Syna nemôže predsa žiadna komisia zakázať, ani obmedziť. Pán Ježiš Kristus teda prichádza aj do tohto dnešného zneisteného sveta a prináša istotu, o ktorú sa možno oprieť, prináša lásku, prináša pokoj. Čo viac si môžeme priať? Jeho dary robia Vianoce Vianocami a tak keď On k nám prichádza, Vianoce sú tu a my môžeme aj teraz začať s ich slávením a radosť sa.

Čas radosti, veselosti

1. Čas radosti, veselosti nastal požehnaný, keď Spasiteľ, Vykupiteľ narodil sa z panny; v mestečku Betleme v jasičkách na slame leží malé Pacholiatko na zime, leží malé Pacholiatko na zime.
2. Čo sme všetci ľudia hriešni / túžobne čakali, / to anjeli pre svet celý / mocne zvestovali; / a preto plesajme, / spolu sa radujme, :/: Pacholiatko – Nemluvniatko vítajme. :/:
3. Spasiteľu, nebies Kráľu, / Pane náš Ježiši, / z čistej panny narodený, / Poklad náš najdrahší, / Kriste náš, Pane náš, / skloň sa k nám ako Pán :/: a z milosti do radosti uveď nás! :/:

Evanjelium podľa Lukáša, 2. kapitola, verše 2 – 14:

„V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vladárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou

snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jaslach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A, hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bážňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jaslach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!”

Aby sme si počuté Božie slovo aj srdcom privlastnili skrze vieru, vyznajme ju spoločne slovami **Apoštolského vierovyznania**:

Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

Skloňme sa a takto sa pomodlime:

Láskavý náš nebeský Bože, ďakujeme Ti za to, že si aj v tomto zvláštnom roku stál verne pri nás. Aj keď nás postretlo mnoho skúšok a navštívení, Ty si nám ukázal aj svoju lásku a milosť a dokázal nám, že hoci na nás kadečo dopustiš, nikdy nás neopustiš. Dával si nám mnoho darov – vieru, silu, nádej – a dávaš nám aj dnes ten najvzácnejší dar – svojho Syna. Vidíme tak, že Tvoja milosť stále trvá. Preto sa radujeme, ďakujeme Ti a oslavujeme Tvoje meno. Veď v Tvojom Synovi prichádza dnes na svet Tvoje nebeské kráľovstvo. Kiež to tento svet spozná, vidí a radostne Tvojho Syna víta a Tebe na slávu spieva. Amen.

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príd' kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvod' nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky.

Amen. Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz i vždy, na veky vekov. Amen.

Na záver si ešte spoločne zaspievajme pieseň „Tichá noc“.

Tichá noc

1. Tichá noc, svätá noc. Usnula zem celá, dvaja len bdejú v Betleheme; v jasliach Dieťa tam utešené tíško, spokojne spí tíško, spokojne spí.

2. Tichá noc, svätá noc. / Anjeli priniesli / najprv pastierom radostnú zvesť, / z nej teší sa i dnes celý svet. :/: Prišiel Spasiteľ k vám! :/:

3. Tichá noc, svätá noc. / V Ježiši-Dieťati / Boh sa láskavo usmieva nám, / anjel zvestuje: Bud' pokoj vám! :/: Kristus je daný nám. :/:

A teraz už milosť Pána nášho Ježiša Krista a láska Božia a spoločenstvo Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.

Duchovná literatúra

Martin Luther: Predhovory k Biblii – predhovory Dr. Martina Luthera k biblickým knihám Starej a Novej zmluvy, v rámci Starej zmluvy hlavne k Mojžišovi, žalmom a niektorým prorokom, v rámci Novej zmluvy predovšetkým ku listom, k Zjaveniu Jána a Skutkom apoštolom

Ján Grešo: Žalmy na kazateľnici – výber kázni k rozličným príležitostiam celého cirkevného roku založené na biblických textoch knihy žalmov

Carl Axel Aurelius: Záležitosť srdca : Evanjelium ako kľúč k Augsburgskému vyznaniu – monografia z pera švédskeho teológa, biskupa a profesora Carla Axela Aurelia, ktorý v nej predstavuje Augsburgské vyznanie viery ako srdcovú záležitosť, ktorá je vysoko aktuálna aj v dnešnej modernej dobe

Bengt Pleijel: Nebesky bohatí – ďalšia z kníh známeho švédskeho autora Bengta Pleijela, ktorá obsahuje veľmi zaujímavé a teologicky bohaté komentáre k 5. až 7. kapitole Evanjelia podľa Matúša, ktoré sú vhodné na každodenné biblické zamyslenia a zastavenia pri Božom slove a na modlitbách tak pre jednotlivcov a rodiny, ako aj pre rôzne spoločenstvá.

Detské okienko

Milé deti,

dnes si spolu prečítame biblický príbeh, ktorý hovorí o narodení Pána Ježiša. Niektoré vety budú neúplné. Chýbajúci text si môžete doplniť tak, že vypracujete úlohy.

V šiestom mesiaci poslal Boh **(1)** _____

do galilejského **(2)** _____

k panne, zasnúbenej s mužom, ktorý sa volal Jozef a bol z domu

Dávidovho; **(3)** _____.

(1) Do slov v tajničke doplň chýbajúce písmená. Doplnené písmená prečítaj po riadkoch a zapíš do textu.

B		N	Á			
V	A		Í	Č	K	O
M		T	L	A		
M	A		I	N		
E		R	E	Š		
	U	T	O		U	S
P		Í	R	O	D	A
S	K	R		Ň	A	
K	R		S	L	O	
P	O		I	C		

(2) Slová zorad' od 1 do 13 a v tomto poradí zo slov vypíš prvé písmeno.

stroj 3
Anna 5 električka 11
 raketa 10
 nohavice 6 Alojz 13 Elena 2
 zebra 8
Alena 9 tapeta 12
trúbka 4 múzeum 1 auto 7

(3) Zakrúžkuj každé ôsme písmeno. Písmená zapíš do textu.

XIBKJLFPUGFHEDFAPKWIUERNWNGTISLNVSQNMBUAVCI
TNRLSKAJYNHFARIEWPYXVJTRGHLHOLHFDFCYLJFUDP
OHASLPOQMELEZEOWIKHAUYXCMSJMNVBFWHMÁDGEZW
LPRUISLCOYISIXBYVGA.

Keď anjel vošiel k nej, povedal: Buď pozdravená, milosťou obdarená, Pán s tebou! Blahoslavená medzi ženami! Ona, zarazená jeho rečou, premýšľala, aký to pozdrav. Ale anjel jej povedal: Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. **(4)**

(4) K symbolom priradi správne písmeno:

A - ●	Á - ✦	Č - ○	D - ⊙	E - ⊕	H - ■
I - □	Í - ▣	J - ◐	L' - ◑	M - ◆	N - ⊕
O - ✕	P - ★	R - ✱	S - ▲	Š - ✱✱	U - ●
	Y - ✱	Ž - ●			

●	◐	■	◑	●	★	✕	○	⊕	⊙	✱✱
★	✕	✱	✕	⊙	▣	✱✱	▲	✱	⊕	●
●	⊙	✦	✱✱	◆	●	◆	⊙	⊕	✕	
◐	⊙	●	□	✱✱						

V tých dňoch vyšiel rozkaz od (5) _____ popísať celý svet.

(5) V každom slove sa nachádza písmeno, ktoré doň nepatrí. Písmená, ktoré sú navyše doplň do textu.

KOSCTOL, VIEŽA, LAVICAS, OLTÁAR, KRSTITEL'RNICA, ORAGAN,
KRÍAZŽ, KALIUCH, ZGVON, SVIECUA, HOLUBSICA, CHTÓR,
SAKRISATIA

Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, **(6)**

_____, lebo v nocľahárni
pre nich nebolo miesto.

	A	B	C	D	E
1	O	L	P	CH	A
2	L	U	S	I	V
3	E	A	Ž	O	L
4	I	K	B	A	A
5	A	N	J	U	I
6	L	I	M	N	A
7	I	V	H	O	L

(6) Písmená doplň podľa súradníc.

A1	C4	B7	E5	D6	B2	E3	A5		C7	D3
C1	A6	D2	A3	B5	B4	E1	C6	A7		
E6	D5	B1	D7	C3	B6	A2	D4			
E2	C5	B3	C2	E7	A4	E4	D1			

Požehnanie k novému roku 2021

Milý brat, milá sestra,

nech Ťa Boh žehná svojou láskou a jej teplom zahrieva Tvoje srdce.

Nech Ťa Boh žehná svojou radosťou a jej jasom sprevádza dni Tvojho života.

Nech Ťa Boh žehná svojim pokojom

a nech spokojnosť vládne v kruhu

Tvojho domova.

Nech Ťa Boh žehná svojou nežnosťou a s vlídnosťou sa prihovára Tvojmu srdcu.

Nech Ťa Boh žehná svojou dobrotivosťou a verne stojí pri tých, ktorých miluješ.

**Pokojné, požehnané, Božou láskou a milosťou naplnené vianočné sviatky
i celý nový kalendárny rok 2021 želajú**

Jana Ďuranová
zborová farárka

Viera Olejárová
zborová dozorkyňa

Vydal: Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Mikuláš-Palúdzka

Číslo: 1 Ročník: IV. Rok 2020

Pripravili: Mgr. Jana Ďuranová a kol.

Tel. kontakt: 0948 447 745

Časopis je voľne šíriteľný. Budeme radi, ak prispejete svojimi úvahami,
svedectvami, zamysleniami a podnetmi.

Privítame aj pomoc grafika.